
PODDŹWIGNĄĆ (2) *vb pf*

o jasne.

inf poddźwignąć (1). *◇ praet 3 sg m* poddźwignął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Podnieść z upadku; przen [kogo] (1)* : Bowiem fkarb ieft nieprzebrány Wieczne miłosierdzie iego/ On nie leniw żgoić [!] rány/ Y poddźwignąć vpadłego SzarzRyt B2.

2. *Podnieść materialnie, wzbogacić [czego] (1)* : Accessionem magnam attulit domi suae, Poddźwignął dobrze domu fwego/ to yeft Vbogácił. *Mącz 122b.*

3. [*Pobrać, przyjąć pieniądze [co od kogo]*]:

Szereg: »wziąć i poddźwignąć«: ze przedal zagrodą za trzy grzywny [...], ktore on wzyal y poddzwijgnal od przerweczonego Iana *KsięgaSądTrześ 1597 nr 1500.*]

Synonimy: 2. *ubogacić, zbogacić;* 3. *pobrać, podnieść, przyjąć, wziąć.*

Formacje współrdzenne cf DŹWIGAĆ.

Cf [PODDŹWIGNIENIE]

KW, MM